

Đàn bà

TUAN BAO XUAT BAN NGAY THU SAU

NAM THU 6 = SO 263 = RA NGAY 14 OCTOBRE 1944

Toa - Soan và Tri - Su 76, Rue Wiélé - Hanoi - Tél. 479

MOI SO ba tháng 4.00
sáu tháng 8.00
một năm 15.00
CHINH - PHU
GẤP ĐÔI.

THU - TỬ VÀ NGÂN -
PHIẾU XIN CỬI VỀ
La DIRECTRICE của
TUAN BAO
ĐÀN - BÀ
76 Wiélé - Hanoi

Nhân loại sẽ tự cứu BỞI NGƯỜI ĐÀN BÀ

xem trong
sô này :

**Nhân loại sẽ tự
cứu bởi người
đàn bà**

(của bác-sĩ Paris)

**Tấm gương vị
thà chối lợi
của Vân-Đài**

Khảo cứu

Saigon-Cholon

của TRIỆU-TRI-LA

THƠ của

CAO-TU

Nước Trong Ngõ

CHUYÊN RIENG

TRẢ LỜI ĐEP

GIA - CHANH

THU - TÍN v.v...

Một thời đại mới đang kết tinh. Những sự
nào nùng hiện tại báo hiện một sự phục hưng.
Thời buổi của cường quyền, của sự thô tục,
và của vật chất chủ nghĩa đang hấp hối để
nhường bước lại cho một thời kỳ mới mà
những sức mạnh tinh thần sẽ làm phát hiện
những năng lực lợi ích của nó, và đàn áp những lực
lượng thô lỗ của tạo vật, một thời kỳ của sự hợp tác
tất cả những dân tộc, thời kỳ của hòa bình.

Trông sự phục sinh mùa xuân mới ấy, những
của cải, quyền thế, thể diện, thanh danh, tri thức
mơ hồ, những lạc thú vật chất sẽ không còn là cái
mục đích chánh của sự sống. Chúng ta sẽ không
tìm hạnh phúc chỉ trong những tư lợi chóng tàn,
bởi vì chúng ta hiểu cái chân hạnh phúc là ở nơi
kết quả của những phẩm giá bền chặt hơn. Trong
mọi phạm vi những cái hủ bại đều đổ nhào như là
rụng cuối thu để nảy nở một sức sống tươi trẻ hơn,
cao quý hơn, êm đẹp hơn. Tất cả đều thay đổi để
tiến đến một sự cải tạo mới mẻ toàn vẹn.

Nhưng ai đảm đương cái trách nhiệm nặng nề
của sự cải tạo? Nơi ai là giếng mối của sự sinh sản,
sự đào luyện về sinh sự huấn luyện từ trong
bào thai?...

(Xem tiếp trang 10)

HỎI.— 20 tuổi, có A. và B. tôi hỏi. Hai người tình nết đều tốt B. đậu bằng cấp thành chung song nhà nghèo, A nhà giàu còn đang theo học ban thành chung Thấy mẹ tôi để quyền cho tôi trọn lựa. Tôi rất phân vân. Tôi không muốn người chồng tôi phải giới có, hay làm ông Tham ông Pháo, tôi chỉ cần hợp tính với tôi mà thôi. Song lẽ nếu tôi nhận lời B thì A sẽ nói tôi tham bằng cấp, trái lại nhận lời A thì B và mọi người khác sẽ nói tôi ham giàu. Ưng B, rồi sau này có nghèo khó, người ta sẽ mỉa mai. Mà theo tôi ở đời thì không có gì nhục bằng bị người mỉa mai. Bà dạy tôi nên xử trí cách nào không lẽ tôi trả lời cả A và B là tôi chưa muốn lấy chồng. Trả lời thế họ sẽ cho tôi là làm cao, không lấy họ còn mong lấy đến hạng người nào. Hoặc chẳng lẽ để cho họ lấy vợ rồi mình mới lấy chồng, chỉ e con gái có một thời xuân mà thôi.

THANH-HƯƠNG

TRẢ LỜI.— Đọc những lời của cô mà tôi phải tức cười. Tôi không tưởng tượng một người con gái lại có thể gán và quên đến thế. Nếu cô cứ loay quanh trong những ý nghĩ quán ấy thì thật không

CHUYỆN RIÊNG

bao giờ cô có thể tìm thấy một lương duyên được, và có lẽ rồi cô đến phải chờ cho A. và B. lấy vợ đi, cô mới lấy chồng được như cô là nghĩ."

Bây giờ cô muốn định đoạt cuộc nhân duyên của cô, cô phải bỏ cái quan niệm bấy nay của cô đối với dư luận. Sự dư

luận là một điều hay để biết giữ phẩm giá mình cho khỏi ai chê cười song nên cho dư luận một giá - trị tuyệt đối thì lầm lẫn. Trước khi làm một việc gì đừng lo dư luận sẽ bình phẩm việc mình làm ra sao vội hãy xét xem cái việc ấy đối ngay với chính thân mình ảnh hưởng ra sao? Đem cuộc nhân duyên hạnh phúc trọn đời của mình ủy cho dư luận, cho miệng thì thì thực làm một điều rở rai, ngớ ngẩn. Có cái tâm trạng phân vân như cô bây giờ tôi khuyên cô lại nên trả lại quyền quyết định cho cha mẹ. Song dù lấy A. hay lấy B. khi cuộc nhân duyên đã an bài rồi, hai tai cô từ đây chỉ nên mở ra để nghe chồng mà đừng thêm nghe gì đến lời bình phẩm chê khen của người ngoài nữa cô mới thấy hạnh phúc được.

BÀ VÔ DANH G. L.— Bà hãy nhìn trong sự khổ sở của bà hiện thời cái luật thưởng phạt chí công của Tạo-Hóa. Khi xưa gia đình bà và bà đã làm cho người vợ cũ bị rẽ duyên đau khổ, thì nay bà mong hưởng hạnh phúc thì nào được? Chẳng nói chi đến luật quả báo nữa thì lấy một người đàn ông bạc tình với vợ cả vì ham giàu sang của vợ mới, chắc chắn bà không thể tìm thấy ở người đàn ông ấy sự tử tế nhân hậu được. Tôi khuyên bà không nên oán thán nữa, hãy cam chịu mà trả tội trời cho xong.

THU LINH

Quê-Lâm

N. 6, Rue de la Loge
PHỐ MỖ CỎ HÀ NỘI

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tin nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không cần sửa lại.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu Sandales mùa nước để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính 0000 phải bằng 000

SẮP XUẤT BAN:

CỎ DẠI

TẬP VĂN ĐẶC BẮC NHẤT CỦA TÔI-HOÀI

Còn một số là:

Trên đường Nghệ-thuật Văn-học bình-luân của Vũ ngọc Phan
lần thứ hai, sửa lại rất kỹ và có thêm nhiều đoạn — Giá 3500

Con đường mới của thanh-niên của Vũ ngọc Phan

NHÀ XUẤT-BÁN HÀ-NỘI — VŨ-GIA-TRANG Thái-Hà Ấp. HÀ-101

NƯỚC TRONG NGUỒN

CHUYỆN DÀI CỦA THU - THU

(Tiếp theo kỳ trước)

Chàng đến trước tân phòng. Cửa buồng vẫn để mở. Đứng ngoài, chàng thấy Phương đang cúi xem một cuốn sách sơ tay nằng thì giờ lát liền luôn từ này sang tờ nọ, tỏ rằng tâm trí nằng không hoàn toàn ở cuốn sách. Kha vội vã lên tiếng:

— Anh xin lỗi em, em tiếp khách lâu quá làm cho em phải chờ.

Phương ngược mắt lên, đôi mắt rạng rỡ, niềm vui sướng hớn hờ bộc lộ không ngần ngại. Nàng nắm chặt hai tay Kha:

— Em mong anh vào. Em cần nói với anh em cảm tạ anh, mang ơn anh lắm. Nếu anh vào chậm chút nữa, em đến phải ra tận phòng khách mà nói to với anh rằng em mang ơn anh lắm. Chậm nói lúc nào nó chặn mãi ở ngực em lúc ấy. Ôi! anh yêu! anh có lượng được lòng em biết ơn anh nhiều là chừng nào không?

Giọng sôi sảng quá, t ở nên nghẹn ngào như sắp khóc. Kha ngạc nhiên, mà chàng cô đầu vì chàng yên trí mình đã hiểu tại sao Phương lại có những lời kỳ dị ấy. Chàng ngồi xuống bên Phương, đặt đầu vịn lên vai mình, nhìn một cách kiêu

Cùng các bạn đọc

Có lẽ rồi sang năm nhà máy giấy Đáp Cầu sẽ không chế tạo thứ giấy hiện đang dùng để in báo, và các báo có thể bị rút đi một nửa số giấy vẫn được mua, nên ngay từ giờ hẳn báo bắt buộc:

- 1.) Sẽ không nhận thêm độc giả mới mua dài hạn.
- 2.) Thôi không gửi báo biếu các bạn như trước.
- 3.) Rút số báo vẫn gửi bán lẻ tại các đại-lý đi.
- 4.) Thôi không gửi tiếp báo cho độc giả đã hết hạn mua báo mà không gửi trả tiền báo hạn sau.

Vì muốn duy-trì tờ báo cho được vững chãi trong lúc khó khăn này, chúng tôi bắt buộc phải có những điều quyết-định như trên, kính mong các bạn xa gần lượng xét.

T. B. Đ. B.

rệt trong cái lhung cánh rực rỡ và tỏ nhị chôn tân phòng, bên người đàn ông mà từ nay Phương hoàn toàn tùy thuộc cả xác thịt lẫn tinh-thần.

Mỗi cảm xúc ấy mỗi ngày Phương càng thấy lan rộng, sồn sồn trong lòng như một tai nằm ở dân trong bát nước ấm. Nàng âu yếm nghĩ đến cái nói mà Kha đã rú rí bên tai nàng, đem tâm hồn:

hạnh gian buồng trần thế rất mực lộng lẫy. Chàng nói:

— Tất cả những việc anh đã làm (chàng muốn nói tới cuộc hôn lễ long trọng vừa qua) tất những cái này đều đã xứng với em.

Phương gạt đi:

— Không không, xứng lắm rồi.

Và nàng muốn tiếp:

— Nhưng có phải em cảm tạ anh vì những cái này đâu. Em cảm tạ anh vì một lẽ khác kia.

Song linh ứng khôn ngoan của một người đàn bà đang yêu và đang được yêu đã trôi dạt trong lòng Phương. Nàng biết cứ nên để Kha hiểu lầm theo ý chàng. Và chẳng bao giờ nàng lại muốn cho Kha hiểu mỗi cảm xúc của nàng thực ra đã chớm có ngay từ khi bắt đầu yêu Kha và đến bây giờ nó mới thực rõ

— Anh đã được cái hạnh-phúc đời đời thiếu nữ của Phương thành cuộc đời người đàn bà. Anh không quên điều đó, và anh hứa sẽ giữ trọn niềm chung thủy với Phương.

Với những lời ấy, Kha muốn nói tới tâm thần bằng-tuyệt Phương đã dâng chàng. Chàng đã biến người thiếu nữ ở Phương thành người đàn bà. Nhưng đối với Phương còn chuyên không giản dị và chỉ trong phạm vi vật chất như thế. Kha đã biến Phương thành một người đàn bà hoàn toàn và đầy đủ với tất cả những tinh-cảm tùy thuộc, hay nói cho đúng với điều Phương cảm xúc, Kha đã gói ghém trong Phương cái lương năng đàn bà, cái bản ngã một người đàn bà thuần túy bấy này ẩn náu ẩn trong

Xem tiếp trang sau

tên cùng nội giã của Phương, mà chính Phương không bao giờ ngờ có. Phương tưởng Kha làm cái công việc người thợ mỏ đào bới sâu mãi trong đất hết lớp đất, lớp đá, lớp giã than để tới nguồn than thật, Kha thì bóc dần những lớp vỏ chum quanh và gần khít người Phương để xuất lộ cái bán ngà đàn bà của Phương.

Song Kha không ngờ mình làm một công việc có tính cách như thế. Chẳng chỉ tưởng cái tình yêu và nhất là những sự sa - hoa lộng lẫy Phương chưa từng được hưởng bao giờ mà chàng đem công hiến Phương đã thay đổi cuộc đời Phương làm cho nàng có vẻ vui sướng hơn hờ, làm cho nàng mang ơn chàng tha thiết mà thôi. Phương cũng biết thế mà không mịch lòng. Sự hân hoan của nàng tha thứ tất cả những ý nghĩ tâm thường Kha gán cho nàng. Nàng chỉ biết sung sướng với cái bán ngà mới mẻ của nàng và bây giờ nàng cho nó mới chính là cái bán ngà thực nhất của nàng khiến nàng thấu đáo xâu xa tất cả những

liêm sung sướng được sinh ra làm người đàn bà. Những niềm sung sướng ấy rào rạt quá muốn ca muốn hát lên trong lòng nàng. Có một lần nàng đột ngột bảo Kha :

— Anh ơi ! Anh có biết nên cầu cầu xin Trời Đất một điều thì em sẽ cầu xin gì không ?

Kha mỉm cười tự đắc :

— Cầu xin cho hai ta yêu nhau mãi mãi.

Phương ngạc nhiên. Nàng không nghĩ tới điều đó. Nàng biết sẽ làm cho chồng vui

thích nên nàng giả dỗi nói theo ý chồng. Nhưng cái điều nàng nghĩ nàng lại đang sốt sắng thiết tha đến không thể cầm nín được. Nàng nói :

— Không phải. Em chỉ cầu Trời Đất cho em được làm đàn bà.

Kha phì cười :

— Thì em đang là đàn bà đây thôi.

— Vâng, nhưng nếu còn có muôn nghìn kiếp lại sinh nữa thì kiếp lại sinh nào em cũng muốn làm đàn bà.

(Còn nữa)

Nuoc Nam

Một tờ tuần báo
mà tất cả mọi
người đều nên đọc

Mỗi số 0\$20
Một năm 9\$00

CHỦ NHIỆM :

LỮU NGỌC HIỂN

97, Phố Hàng Gai
HANOI

Cải chính

Ký trước Nước trong nguồn có câu : Và vừa tiếp chuyện các bạn Kha vừa tự giải trí lòng mình » xin đọc là giải thích lòng mình.

**Đại-Pháp khăng-khít
với thái bình như dân
quê với đất ruộng...**

ĐÃ CÓ BÁN KHẮP MỌI NƠI :

**Vua Cốt - mìn và
Chiến-Cụ.**

Alfred NOBEL
của **DUYNG - VĂN - MAN**

○ Hay là
người sáng
lập giải-thưởng
Hòa - Bình Quốc - Tếg

C. I. P. I. C. | 72, Ch. WIELE — HANOI.

MINH HOÀNG MỘNG

— Hây cất lư trầm, bặt tiếng ty
Em ơi! — Cất cả tập Đường-thi...
Đêm nay Trăng đẹp hơn Thơ - đẹp,
Và ánh hương Trăng quá nào - nê...

Và những tơ vàng óng ả buống
Gió mơ đồng-vọng nhạc Nghê-Thường...

— Đêm nay, Trăng của nghìn xưa lại
Rời cõi hư huyền, quy cỗi-hương!

Bầu trời vàng vạc những là trăng!
Có bóng tiên nga lướt xuống trần...
Có cả hồ ly, sau viện sách,
Biến làm mỹ nữ ghẹo văn nhân!

Hồn mộng huy hoàng mở cánh tiên
Lên theo đường giốc ánh trăng huyền...
Trăng xinh, trăng trẻ!... Minh-Hoàng hỡi!
Còn có lên tìm nộng thiếu-niên?...

... Đèn ngọc sáng chường... Tuyết rụng đầy
Bên thềm Ván Mẫu phấn hương bay...
Hoa đang chi chít cây vườn Hạc...
Quang cảnh Cung Thiềm chẳng đổi thay.

Và nhạc Nghê Thường vẫn tĩ tẻ
Qua cành buống nổi điệu si mê...
Nhưng sao, ô lạ! bên đường Hạnh
Vắng bóng tiên đồng hiền vũ y?

Và Quảng Hàn Cung vẫn đóng im!
Vắng tanh sân Phường, vắng tanh thềm!
Trống không! Lầu lạnh càng thêm lạnh!
Sương tuyết mơ màng bóng áo xiêm...

... Đèn lồng dịu sáng... Nhạc đưa hương.
Phép phối xiêm nghe điệu múa hương...
Những ngón tay đào nằng giải lụa...
Vân hài chầm chặm giữa tơ vương...

Và những thân mềm như giáng Thor
Ngả trên nhịp nhạc quả say sưa...
Những đôi mắt đẹp chìm trong Mộng...
— Quay lại, Lầu Trăng vẫn lặng tờ!

Diêm - Áo tan rồi! Thôi, thôi này.
Quần - tiên đâu có hợp nơi đây!
Hàng - Nga có lẽ còn xa vắng,
Từ thừa Trần - Gian biết dấu giầy...

Từ thừa, bồi hồi giữa Đâu, Ngưu
Bỗng đứng quên cả nếp cơ cừu
Nàng Trăng lên bỏ cung Hàn Quảng
Xuống dạo sông hoàng thiên lẽ lưu...

Nước lạ trong hơn suối Ngọc - Tuyền
Sương reo bên vắng, gió mơ duyên...
Áo xiêm gửi lại trên nhánh liễu
Nàng xuống là loi rồn sóng hiền...

Vừa khi qua đó một thuyền thơ...
Hồ rượu khô rồi, say ngất ngư...
Bắt gập, Thi - Ông mê - đắm nhẩy
Xuống giòng, đón đỡ vóc Tiên - Nga...

Từ đây, Nàng Trăng với Khách Thơ
Đưa nhau đi mất!... Đến bây giờ
Lầu Trăng lạnh lẽo, ai là chủ?
— Tủi kẻ lên tìm vầng bóng xưa...

SAIGON CHOLON

(Tiếp theo kỳ trước)

Du-khách bắc-hà qua đó tất phải cao giọng ngăm-ngạ :

« Từ hải di thanh, trấn dĩ
tinh,

Kim niên du thắng tích niên
du.»

Cứ như thế, cuộc sinh-hoạt bằng phẳng của thành Saigon kéo dài trong một bầu không-khí yên-bình trải qua ba triều-đại : Gia - long (1802 — 1820), Minh - mệnh (1820 — 1841) và Thiệu-trị (1841 — 1847).

Trừ ra về đời Minh - mệnh, nó phải chịu trong ít lâu sự khủng-bỏ của cuộc phản-động Lê - văn - Khôi.

Đến khi vua Tự-đức lên ngôi (1847 — 1883), nước ta lại lâm vào thời - kỳ đỏ - nát.

Dân-gian muỗa phần cơ-cực : nào bão gió, vỡ đê, nào tật bệnh, mất mùa.

Khắp ba kỳ, ngày đêm, thân chết dân đau cũng lần tới.

Bây giờ, thành phố Saigon cũng nằm trong cảnh đau thương ấy.

Nó đã biến thành hồ chứa máu người và thành hội-quán của vi - trùng dịch - tễ.

Về phương - diện hình - thể, nó có quang - cảnh của một chiếc làng lớn. Nơi trăn-thành thì có tường cao, hào sâu, lưỡng-phố có hàng rào và cửa chắn. Về phần dân ngu, thì nhà ngói rất ít, lều lá quá nhiều, chiếc ra chiếc vào không có hàng-lối nhất-định. Phố xá thì quần-queo, eo-hẹp, lồm-lổ... mùa tạnh, thì dãi thành bãi cát bụi mù, và mùa mưa, thì hóa ra vũng lầy thụt lội.

Dân - gian nơm nớp hãi. Thường thường, ta thấy họ đi « ngủ » trước mặt giới.

Người nghèo thì dãi rét khổ sở, kẻ giàu thì tiền - của phải chôn, thâu đêm không chợp mắt.

Trẻ con không chỗ học, người lớn thiếu việc làm. Thật là muôn phần điêu-đứng.

Nội biên chưa xong, lại ngoại tình nghiêm - trọng.

Năm Tự-đức thứ năm (1852), binh-thuyền Pháp tới hải-phận Nam - kỳ rồi đổ binh lên bên tàu Ô - cập.

Ngoại giao thất bại. Ngày 18 - 2-1859, Đô-đốc Rigault de Genouilly hạ lệnh đánh Saigon.

Từ đây, Saigon nấp dưới bóng cờ ba sắc. Hồi ấy, Saigon rộng 700 hectares và có 8000 dân số, còn Cholon rộng 400 mẫu và chứa 4 vạn nhân-dinh.

Thái - bình...

Người ta bắt đầu tu - sửa lại Saigon, dựa theo phương-pháp mới.

Năm 1861, Cò Lefebre và Giáo - hội Sĩ - thành xây dựng nhà chung Cơ - Đốc.

Năm 1862 (nhâm tuất) thủy-sur Bonard có mỹ - ý dự - lập Saigon - Cholon thành một đô thị chứa 500.000 người. Thiệu-trương Gênie Coffyn được ủy-quyền về kiêu, (hiện mẫu này còn bày tại bảo - tàng - viện Blanchard de la Brosse Saigon)

Năm 1863, người ta sửa sang đường - xá, song các nhà cửa dựng lên phần nhiều còn sơ-sài và tạm dùng thảo-mộc.

Ngày mồng 4 tháng 7 năm ấy, phái bộ Nam - triều gồm cụ Phan - lương - Khê (chánh sứ) cụ Phạm - phú - Thứ (phó sứ) ông Nguyễn-khắc-Đán (bồi sứ) và ông Pétrus-Ký... xuống tàu ở bên Saigon, đi qua Pháp - đình xin chuộc Nam - kỳ đồng tam-lynh.

Năm 1864, chính phủ dựng ít nhiều dinh-thự và xưởng chứa thủy-quân-cơ-khi.

Ngày 1 Janvier năm ấy, tờ « Courrier de Saigon », tờ báo tây đầu tiên, ra đời.

Năm 1865, các phố-xá được nâng cao, kéo thẳng, lối thêm và giải nhựa cùng đặt cống hai bên. Cũng năm ấy, nhà thảo - học J. B. Louis Pierre được Sứ - phủ giao cho mở vườn Bách - Thảo và đem các cây xa - lạ về giống.

Rồi nơi bên tàu, các trường-đạo hiện ra, với trụ - sở của hãng Messagerie Impériale.

(Còn nữa)

QUÝ BA ! MUỐN CÓ

**Giấy tốt, đẹp
bền và dễ đi,
không đâu sánh kịp
xin mời lại hiệu**

Quê - Hiên

36, Phố Hàng Bò, 36 3

HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

Tấm gương vị tha chói lọi

Cái đường đường đầu tiên xứ này được dựng ra bởi tay

MỘT NGƯỜI ĐÀN BÀ

Ngày nay ai đi qua phố hàng Bột (Hà nội) bắt gặp nhìn lên tấm biển, chỉ tên phố, ai là không trông thấy mấy chữ Rue Secur Antoine Người ta sẽ có cảm tưởng thế nào? Có ai còn nhớ đến công đức người đàn bà siêu phàm ấy không?

Một người đàn bà có đức yêu người khá rộng, bà không hề tiện tình yêu ấy với một người nào?

Chỉ có hai bàn tay trắng với sự cần cù, chăm chỉ, sự êm dịu nhưng bướng bỉnh, bà đã làm cho người ta vội vàng nghĩ đến cuộc lập ra các nhà thương ở xứ này.

Sinh tại Puy de Dôme năm 1866, bà giữ được suốt đời sự cương nghị và can đảm của người xứ Auvergne. Năm 20 tuổi bà vào tu nhĩ dòng Saint Paul, ở Chartres. Ba năm sau, bà đổi sang Bề-kỳ.

TUẦN BÁO ĐÀN-BÀ

MỘT TỜ BÁO CỦA

CÁC GIA-ĐÌNH

Bà Phước Antoine đến với một sự vui vẻ của một người không chờ đợi gì, với cái sức khỏe của người con gái hai mươi ba tuổi, với đôi con mắt còn lơ lơ nhưng chắc chắn

đều đặn như một cái máy. Bà sẵn sàng người ốm, bà ban bố cho họ những nụ cười và nguồn an ủi.

Thế cũng chưa đủ, bà cần muốn mở một nhà thương. Ý tưởng mở nhà thương này nở trong óc bà. Nhưng bà không có một su, lấy đâu ra tiền?

Đầu tiên, bà hãy cứ xin phép nhà dòng cho bà được phép làm các công việc ấy. Rồi bà tìm đất, rồi lo tiền sau... Sự tận tụy của bà làm cho người ta tin. Người ta thấy bà dịu dàng, khỏe mạnh, siêng năng, tuy không có tiền nhưng rất đáng tin nhiệm.

Rồi người ta sum họp lại làm phúc, mở các cuộc lạc quyên. Hòn đá đầu tiên đã đặt, các hòn đá khác sẽ xây sau.

Nhà thương làm xong, bà cho nó một cái tên là Viện Hòa Bình (Maison de la Paix) Trong

viện mát mẻ, rộng rãi. Chung quanh các bà phước người Nam, bà Phước Antoine bắt đầu nhận người ốm. Đối với người ốm bà nói tiếng Annam với họ, bà hiểu nỗi đau khổ của họ. Giữa bà với họ, có một thân ái của một gia đình. Bà đã ăn những thức họ ăn và ở trong những gian nhà họ đã ở, không một chút gì phân biệt.

Sự vui vẻ, dịu dàng, sự an ủi và thân ái làm cho người Nam thấy ở nước Pháp là nhờ ở bà,

Bà không bao giờ quan tâm đến đời sống riêng của mình. Không ai hiểu một tý gì về bà. Không biết bà có ăn, có uống, có nghỉ ngơi không? Mà người ta lúc nào cũng thấy bà tận tụy với công việc từ thiện.

Càng ngày bà càng có nhiều tiền. Có người hỏi bà cái bí quyết lạ lùng ấy. Bà trả lời: « Tôi cho ra không bao giờ đếm, tôi có thể yêu cầu Đức chúa Trời giúp tôi »

Vài năm sau, các công việc chinh phục của nhà nước bảo hộ đã xong. Nhà nước bắt đầu mở nhà thương và bố buộc lấy Viện Hòa bình lại. Bệnh viện của bà thuộc về quyền nhà nước. Nhưng bà vẫn ra vào trông nom, an ủi các bệnh nhân. Sự nhân từ, lời nói êm dịu của bà, các bệnh nhân coi như một trận mưa hoa, mà bà đã ban tư cho họ.

(Xem tiếp trang sau)

A O cưới của các cô
o dự tiệc của các bà

QUÝ PHẢI

ĐỀU MAY VÀ THÊU
ở hiệu

Lê-Tâm

30, Ad. ROUSSEAU, 30
= (PHỐ LỘ ĐÚC) HANOI =

Sẽ được như ý.

Được ít lâu, bà được lệnh đưa cha không cho phép bà ra vào nơi bệnh viện ấy nữa.

Bà lại hoàn hai tay không đứng trước bọn người nghèo đói, bọn trẻ con vô thừa nhận và bà tự rủa rằng « Ngày nay bà cũng nghèo như họ mà thôi ».

Nhiều miệng lưỡi xấu xa, ghen ghét đặt điều cười chê bà, có khi còn chửi là là khác.

Nhưng đối với bà, tất cả quan niệm và hành vi trong đời là chỉ có yêu người và từ thiện. Bà không còn nghĩ đến bà đã có những người ghen ghét, bà cần tha thứ cho họ. Tâm hồn của bà là một, trong những tâm hồn đặc liệt và siêu phàm, bà không còn biết loài người đầy tội lỗi, mà nếu có biết thì chỉ khi nào kẻ có tội tự thú tội lỗi của mình ra.

Bà không bận tâm đến việc gì ở đời hơn là việc lo báo bọc cái gia đình của bà. Cái gia đình đây tức là một số đông kẻ nghèo đói, túng tấp.

Nhà bà một ngày một đông. Ngày nào cũng có kẻ đói khổ lại, họ cảm như : kẻ đến cửa bà thì hình như có một sức gì làm cho họ thuyên giảm nỗi đau khổ và có lẽ khỏi ngay được.

Rồi bà lại nhất định mở một viện từ thiện. Bà tìm thấy một cái ao ở Thái bà Ấp và bà định lập. Ngay lúc ấy, nhà nước bằng lòng lập ao cho bà. Những người bà không quen biết bao giờ, đến giúp tiền cho bà. Có người nhận trả công các phụ phen làm việc.

Giữa cái ao lấm lội, đã nổi lên một gò đất con, trên gò đất bà đã làm một túp nhà lá, chát với lấm tuồng. Bà tức thì mở viện Từ thiện ở đây.

Thật là một quang cảnh lạ, nhiều người đến làm phúc, cũng có người đến xem công cuộc bà làm. Trước nhà bà đã thành ra một ga xe điện hay là một quán từ thiện. Cứ

đến đây là xe điện ngừng cho hành khách xuống. Các đồ dùng trong viện, người ta tiêu một ngày một nhiều, đối với người đơn bà tâm tình mạnh bạo như bà, thật không còn thì giờ để cảm động, thế mà đôi khi, bà cũng cúi ngúi rỏ nước mắt, nghĩ đến lòng từ thiện của loài người.

Giữa không tưởng tượng, rồi không có lý gì, là đã reo mồm và gây dựng trên tay. Bà có rạo là thuốc, náo là quần áo, náo lương thực. Rồi một ngày viện của bà đã có từng dãy nhà chứa được trăm trăm người tàn tật, ốm đau mà những người này đã bị từ người nhà, cho đến sức vật đều xa lánh. Trong viện lại cho một nhà riêng nuôi trẻ con, con những người hủi (bệnh phong).

Những người chết, chết trên tay bà, những trẻ con hấp hối, quần quai được bà ôm ấp và ru về giấc ngủ ngàn thu.

Sự dịu dàng, và nhân từ của bà làm cho người bệnh quên cả tính ích kỷ và không so kẻ cao thấp gì cả, vì thế nên trong bệnh viện, cứ người khỏe làm đỡ người yếu, kẻ bé vâng lời người lớn...

Chẳng bao lâu, dãy nhà trái với trong bệnh viện đã phá đi, để thay vào lớp nhà gạch xây trên nền đá.

Thế nhưng bà Phước Antoine còn làm thêm ra một nhà thương cho những người có tật, vì vào đây phải trả tiền, rồi bà dùng tiền ấy để nuôi kẻ nghèo khổ? (Nhà thương ấy hình như là nhà thương Saint Paul lấy giờ) Nguyễn vọng sau cùng của bà là bà làm một cái gác chuông ở trước viện Từ thiện ở Thái bà Ấp.

Lúc ấy bà đã bắt đầu ốm nặng. Bệnh của bà là bệnh ung thư, bệnh thể náo chũn hời bà đành phải nằm liệt giường từ đây. Một người chung thân chỉ trông nom an ủi người ốm mà đến khi mình ốm thì chỉ có một mình chịu với mình.

Tuy là nằm một chỗ, bà không lúc nào người công việc của mình được. Bà còn có thể nói được là bà còn ban bố ra những lời châu ngọc cho nhân gian.

Bà thọ được hơn sáu mươi tuổi. Trước khi chết, nhà nước có thưởng cho bà Bắc đẩu bội tinh và nhiều bằng ban khen khác. Nhưng những huy chương này — đối với bà — chỉ là những cái bóng bề ngoài. Còn ở bà, chỉ có một lòng vị tha của người đơn bà và một đức hi sinh của một tâm hồn thoát tục.

VĂN ĐÀI lược thuật

TÌNH THƠ

ĐÃ CÓ BẢN GIÁ 2p.50.

M (T) Á T I C I C U A

B.Đ. ÁI-MỸ và TRINH-LIÊN (tức Tô liên)

«... NHỮNG NÉT TÌNH LẠM - ĐÀ Ở TRONG NHỮNG LỜI TEO ĐAY MƠI MÈ...»

in toàn giấy tốt - bìa 2 màu
có hai bản khắc gỗ soda

Sách in có hạn - vì nào muốn, **MR. BỬU - ĐÀO**
xin viết thư về nhà xuất bản : **Star Courbet, Quinhon**

TRA LỜI ĐẸP

Có LOAN Sầm-Son. — 1) Người có mồ hôi dầu thì chịu không chữa được vì tại các cơ thể do trời sinh, còn nặng hơn nếu dùng công có thể chữa khỏi. Hơi nặng có hai nguyên nhân a) bộ tiêu hóa không tốt b) có bệnh ở da dầy hoặc ở miệng (răng, lưỡi, cổ họng v.v.) Xem lại nguyên nhân nào, chữa đi sẽ khỏi 2) Muốn da trắng thì dùng lait d'amande thứ thật tốt và crème Tsar de nuil 3) Muốn da khỏi ăm nắng lúc đi đánh phốt 1 chút phấn, lúc về lau mặt bằng lait d'amande.

Có SINH Phan-thiết. — 1) Da mượn màu trắng của phấn chứ phấn không làm trắng da, còn crème tốt thì làm da mịn và trắng lên song phải lau ngày 2) Đã mua dùm có crème rồi song chưa gửi được vì nhà bưu điện chưa nhận.

Có HOÀNG Hải-phòng. — 1) Mối thâm là do trời sinh, hoặc do máu xấu hoặc tại có dùng thứ son xấu làm hại da mới. Bây giờ nên luyện tập cho người khỏe, uống thuốc lọc huyết và dùng thứ son tốt 2) Đã gửi xuống có 2 lọ lait d'amande thứ 20\$.

Có MINH Phú-thọ. — 1) Thoa son rất đậm ở môi dưới, ở vành môi đậm hơn ở phía trong, người ta sẽ có cảm tưởng môi mình dầy hơn 2) Không nên đi xe đạp

nhieu thể. Ba mươi cây số đường mỗi ngày sẽ làm có mệt và có thể đem lại cho có một chứng bệnh rất khó chữa là bệnh khi hư. 3) Đã gửi crème Tsar.

Bà KIỂM Thanh-khoa. — 1) Từ 35 tuổi trở lên chỉ nên dùng những màu dịu dịu mới hợp. Áo nên bận màu huyền, đeo hạt ngọc chứ đeo kiềng thì có vẻ nhĩ nhảnh quá 2) Phấn và son cũng lọt bột 3) Muốn tay trắng dùng crème d'amande.

Có BÍCH Hà-nam. — 1) Da khô có nhiều nguyên nhân

hoặc tại trong người yếu hoặc tại không biết săn sóc da, nên uống thuốc bổ cho người mạnh hơn và dùng những mỹ phẩm nuôi da mặt như crème tốt, lait tốt 2) Bây giờ không còn «mốt» đánh quầng đen mắt nữa và cái «mốt» ấy cũng chẳng làm mình đẹp gì hơn, lại có hại là khác. 3) Đó là những vết nhăn có thể chữa được: Mua crème Tsar về, tối tối bôi vào dưới mắt, nhẹ tay vuốt vòng lên phía thái dương, làm chừng 15 phút, và từ nay có ra nắng thì nên đeo kính rộp thứ tốt.

Bà HOÀI Phúc-yên. — 1) Phấn mauve, son orange số 4, fard mandarine thì hợp da bà 2) Đã có tuổi không nên làm cho môi bóng 3) Đã gửi lait d'amande thứ 20\$00.

Có LAN Saigon. — 1) Những thứ mỹ phẩm có hỏi toàn là những thứ thượng hảo hạng cả song ở Hanoi đều hết. Thay cho một vài thứ thì có lait d'amande và crème Tsar cùng son Byron 2) Đeo giầy truyền như trong hình có gửi coi giải quá, vẫn chút nữa đẹp hơn. 3) Hai mắt đẹp lắm muốn cho đẹp hơn, nhẹ kẻ dưới mắt giải chút nữa và lông mày kẻ thấp chút nữa. 4) Thông thả hãy gửi tiền vì có mua bây giờ cũng chưa gửi được.

Có nhiều bạn gửi tiền mượn mua giúp mỹ phẩm mà quên không đề địa chỉ vậy xin các bạn ấy cần thận hơn kẻo chúng tôi phải hỏi han trên báo lỗi thời quá.

T. B. Đ. B.

Đã có bán

Việt-Nam văn-học sử-yếu

DƯƠNG-QUẢNG HÀM
Giáo sư trường Trung-Học
Bảo-Hộ Hanoi
500 trang khổ lớn 15×22 giá 12\$

Danh-Từ Y-Học

(Tập A và B)
PHẠM KHẮC-QUANG;
Y-khoa Bác-sĩ
LÊ KHẮC-THIỆN;
Ngoại-trú Y-sinh GIÁ: 3\$00

Đại-Nam Hình-pháp

LÊ-TRUNG-CHÁNH
Luật-khoa Tiến-sĩ
Thâm-Puán
tại tòa Thượng-thẩm Huế
350 trang khổ 13×20 G 10\$

Nhà in Xuân-Thu
214, Hàng Bông Hanoi

THU TIN

Nhân loại sẽ tự cứu đời...

(Tiếp theo trang nhất)

Cô Quy (Xuân trường).—
1) Cô có quyền được lương gia tài của ông thân ra cô, cả em gái cô nữa, song người em trai khác mẹ kia không có quyền được gia tài của bà thân cô vì ông thân và bà thân cô đã ly dị nhau từ lâu.

2) Cho con gia tài bao nhiêu là quyền của cha mẹ trong khi làm chúc-thư song không làm chúc thư thì lúc cha, mẹ mất, gia tài được chia đều không luận trai gái. 3) Đưa cháu đi bác sỹ vì có bệnh mà mình không rõ. 4) Ở Hanoi có nhiều bác sỹ chuyên môn về khoa này, cứ cứ lên, vui lòng chỉ dẫn. 5) Thuốc đó giá 10\$ (0).

Cô Bích Thu (Đồng Hới).—
Cô đề ở ngoài « Bài đăng báo » rồi gởi theo lời báo đêm thì tôn vài hào, còn thơ đăng được hay không, không thể trả lời bằng thư riêng được. Hết 1 tháng không thấy đăng là không đăng.

Cô Phác (Hanoi).— Vui lòng gởi thêm hạn riêng đôi với các bạn ở Trung, Nam, Lào, Miên.

Cô Thế Dư (Đồng Hà).—
1) Tất cả các thứ thuốc cô hỏi mua cũng không mua được vì phải có giấy của bác sỹ. 2) Không nên chán đời. Người cô hỏi vẫn ở tại Hanoi và vẫn tha thiết muốn vô thăm cô song vì sinh kê bắt buộc phải ở Hanoi. Từ nay tới cuối năm sẽ gặp cô.

Ô. Thuy (Hanoi).— Nhận được rồi, cảm ơn. Những chuyện buồn phiền nhỏ nhất đừng để ý. Đọc thơ hình như có nhiều chuyện buồn riêng mà đau. Cô Vui lên,

T. THUY (Dalat)

Phụ nữ có hiểu rõ ràng và đầy đủ cái trách nhiệm vĩ đại của phận sự riêng mình chăng? Phụ nữ có hiểu làm thế nào để tạo ra những đứa con mạnh mẽ cường tráng? Đó là những bài học rõ ràng lực lượng để gây dựng trên những tình cảnh khốn cùng hiện tại, một sự sống mới, một thời kỳ mới trong sạch hơn, mạnh mẽ hơn về đường tình thần so với thế hệ cũ?

Chúng tôi xin trả lời: Thật vậy người đàn bà cũng nghĩ rằng sự hợp tác của người cần yếu cho sự giải thoát nhân loại, nhưng người đàn bà chưa thấy rõ rằng chính các người phải bước cái bước đầu đi đến sự hòa giải giữa các dân tộc; và cũng chưa nhận rõ rằng không có sự giúp đỡ của người thì không có cuộc hòa bình nào có thể lâu bền được. Quả thật, người đàn ông phải chuẩn bị, làm cho sinh sản, giúp đỡ và che chở, nhưng

không phải thụ thai, nuôi nấng, dạy dỗ, và hơn nữa không được hằng ngày gần gũi trẻ em để nung đúc cho nó một bầu nhiệt huyết, sự dũng cảm, lòng tôn kính sự phát triển sinh sống hay là lòng thành kính cái bổn phận mà mỗi người phải làm đầy đủ. Những cái ấy là công nghiệp của đàn bà.

Bởi thế nên người đàn bà có một đức tính tha thứ tự nhiên, hay khuyến giải và hòa giải, người lại hay điều hòa cho êm thấm tất cả. Người đàn ông trái lại ưa phân tích, nên thích về luật pháp phán đoán, phân xử, mà không đạt được sự điều hòa, sự Hòa Bình chân thật. Người ta thấy một điều đáng quý nơi người đàn bà dường như một luồng nhân điều mẫu nhiệm mà người đàn ông không có, đó là cái mãnh lực của một người đàn bà nhận thức bổn phận, người ấy chỉ có mặt tại đâu là ban rải sự hòa giải đến đó, cho đến

ĐÃ CÓ BÁN

HOA-MỘNG của TUỜNG-VÂN

1) **THƠ LAM**— Có nhiều bài đặc sắc, thi ca, từ khúc có đủ
2) **TLO DỊCH**— Có mấy bài Luồng thì, viết lừng lù
lông rất tốt.

3) **TLO DỊCH PHÁP VĂN**— tập những bài dịch tiếng
3 của Lamartine, Victor Hugo, S. Prud'homme, Beaudelaire, Verlaine, Remyer, Materlinck, Comtesse de Noailles...

Ông Nguyễn-triệu-Luật riêng chú ý đến phần này đã (khen dịch giả (Tao-Lên số 13 - 1939) có tài việt-hóa văn chương Pháp như là Nguyễn-thị-Điểm (dịch Chính-phục có tài Việt-hóa văn-chương Tàu. Ai muốn xem bài này xin gửi \$10 làm cho KIOSQUE THANH-TAO VINH

Hỏi « Hoa-Mộng » ở các hiệu sách lớn.

những khối óc thật thô kệch, và đem sự êm ả điều hòa đầu đối với những cuộc xô xát nào nề.

Muốn được thành công, người đàn bà trước nhất phải đảm đang cái thiên chức của mình, và dùng những sức lực tiềm tàng của mỗi người. Không nên theo những ý muốn của vài người đời nữ quyền chủ nghĩa, nam nữ bình quyền, mà bắt chước người đàn ông về việc làm hay đi tranh những nghề nghiệp của họ, hay đòi nắm chủ quyền như người đàn ông. Không, cái quyền lực của người đàn bà ở nơi nhân cách, ở nơi sức mạnh của tâm linh mà người đàn bà được đầy đủ hơn người đàn ông, ở nơi cá duyên hấp dẫn và nơi tình yêu đương. Tất cả những đức tính ấy đủ cân xứng với cái sức mạnh và lý trí của người đàn ông.

Bao giờ phụ nữ còn theo lẽ lối của đàn ông thì kết quả chỉ là phụ thuộc thôi và không bền, vì bắt chước không phải là sáng tạo. Khi nào phụ nữ nhận thức những sức lực tinh

thần của mình: sự linh cảm trong những cơn nguy biến, linh yêu đương nồng đượ, cái mãnh lực và vẻ kiêu diễm chói lọi quanh mình; và chừng ấy, lòng đầy phần chi và tràn ngập hy vọng, can trường, người đàn bà sẽ đi từ sự thành công này đến thành công khác, diu dặt nhân loại, huấn luyện giống nòi.

Tự nhiên phải có bình đẳng giữa nam nữ, nhưng không phải hai phái đều lãnh những việc làm giống nhau, hay có những phương pháp hoạt động và tư tưởng giống nhau. Phương diện và phương pháp hoạt động của hai phái đều khác nhau hẳn. Không phải chỉ vì có những cơ thể khác nhau, nhưng những điều kiện tinh thần cũng khác hẳn. Người này không thể thay thế người kia được.

Về hình thể, người đàn bà yếu hơn đàn ông, vậy những ông việc về lao lực phải vừa vặn mà thôi, nếu rần rần làm những việc nặng nhọc như đàn ông thì tai hại. Về tâm linh, người đàn bà lại mạnh hơn người đàn ông. Đàn bà

hiểu đời một cách hồn nhiên khéo léo và thiết thực hơn. Nơi những người đàn bà thất doan chính, ta thấy có một khối óc tinh tú lạ, trực giác và những giác quan tiềm tàng rất linh động. Vì thế địa vị của đàn bà phải phù hợp với những điều kiện ấy.

Hai bộ phận cai quản trong thân người và gồm thâu những cơ quan khác: một là thần kinh hệ mà giềng mối quan trọng là nơi óc, rất phát triển nơi đàn ông, hai là huyết dịch tuần hoàn, mà giềng mối chính nơi tim, rất nảy nở nơi đàn bà. Cũng như óc là cơ quan của lý trí để hiểu ngoại vật và là cơ quan của sự hoạt động tâm linh cá nhân thì phát hiện nơi tim, để sống một đời bên trong. Cái đặc biệt của người đàn bà là ở tim, và cũng nơi ấy là lực lượng riêng của đàn bà.

Vì những phương diện thân thể và tinh thần nên địa vị đàn bà khác đàn ông, tuy ngang nhau nhưng không giống nhau được. Lý trí sức mạnh gân cốt của đàn ông phù hợp với đời sống bên ngoài, thiên về tổ chức, trình bày, phán đoán, che chở và giữ vững gia đình. Tinh lực về phương diện tâm linh, người đàn bà chẳng phải chỉ lo về miếng ăn thức uống hay việc nội trợ mà thôi, nhưng còn cái trọng trách là đem lại một ý nghĩa đời sống bên trong tương trưng cái ý nghĩa ấy nơi gia đình hay ngoài xã hội.

(Còn nữa)

Sắp phát hành

TRONG TỦ SÁCH NGAY MỚI

KHÔNG-GIÁO

với

Ô Đo-Dạy-Anh

Nguyễn-Uyển-Diễm
phê bình và nghiên-cứu

Tác giả nghiên cứu thuật rõ những đạo-lực xã-hội và lịch-sử giúp cho sự thăng-thoát của Không-giáo và biểu lộ thật rõ vai trò lãnh đạo của Không giáo. GIÁ: 4300

ĐẠI HỌC THƯ-XÃ

181 Henri d'Orléans Hanoi
Giám đốc: Lê-mộng-Cầu

**Yêu dân nhưng
không nịnh dân**

THUỐC GIA-TRUYỀN TUYỆT HAY ::

PHÒNG - TÍCH **CON CHIM** 0p 50
 THUỐC - LY 0. 40
 THUỐC - HO. **CON CHIM** 0. 40
 CHÍNH - KHÍ 0. 40

DAU CHÔI HOA - KỶ GIÁ 1 p. 20

ĐẠI-LÝ TỔNG PHÁT HÀNH:

NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.

AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.

GIÚP CÔNG QUÝ !

Y nhĩ gì bằng bỏ ra mỗi tháng
 một đồng mua tấm vé ;

Sô Đông-Pháp

mà còn hy vọng sẽ có :

Nhà lầu, ô-tô, tha hồ sung sướng
 mỗi tháng nở một kỳ

THANH-HƯƠNG

Hiệu bánh ngon và khéo nhất

— HANOI —

Bù các thứ bánh mứt lối ta.

NHẬN LÀM : BÁNH ĐÁM CƯỚI

43, PHUC-KIEN ○ VÀ CÁC THỨ ○

HANOI BÁNH SÊU, TẾT.

CÂN ĐỀ Ý HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-BÁI-LONG (một ông đồ học Hào) là đáng tin cậy vì đã cứu sống nhiều người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho đẫm. Có 2 thứ Co hai thứ: 8p00 và 10p00 — hạng đặc biệt 12p00

2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-Ly (còn sâm Cao-Ly chưng lấy nước cốt Đại Hổ bổ dưỡng người già yếu. Thanh niên nam nữ gây cảm, học nhọc. Vv

Ve lớn: 8p00 nhỏ 5p00 — hạng đặc biệt 10p00

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRỊNH-VĂN-HÀO

19, Rue de Vassoigne, Tândinh—Saigon

Muốn được sinh tươi
 các bạn hãy dùng thử :

7 MÀU SẮP MÔI
Pimprenelle

Do nhà Kỹ-sư hóa-học JEAN BEYER chế-tạo

Bán theo giá quảng-cáo

6P.90 MỘT ỐNG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN :

72, WIELÉ HANOI 72,

LAMDA & Cie

(CÂN NHIỀU ĐẠI-LÝ CÁC TỈNH)

RA ĐỜI TỪ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦ'U—LONG—HOÀN

VÔ-ĐÌNH-DẪN

ĐA TUNG LAM DANH-DỰ CHO NGHỀ LAM THUỐC VIỆT-NAM

KHẮP XỨ ĐÔNG-PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Hộp 2: hoàn : 3p.10 Hộp 4 hoàn : 5p.75 Hộp 10 hoàn : 13p.90 Giá đã kiểm soát

TỔNG PHÁT HÀNH Bắc-Kỳ, Ai-Lao và phía bắc Trung-Kỳ

ÉTABLISSEMENT VẠN-HÓA • 18 Rue des Cantonnais—HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1939

Imprimerie Le-Cuong, tirage Exemplaies La gérante LUY-THI-YEN dite THUY-AN

Le-Cuong

LUY-THI-YEN